

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים בשליחת חומר לעמוד זה יזכה מדי שבוע בשבוע בפרס של עשר לירות ישראליות. הזוכה בפרס השבוע הוא נחום לוי, תל-אביב.

חיק הטבע

שמעתם על הנערה שהלכה לטייל ליד הסכנה, הסתכלה סביבה ולא ראתה שום דבר מלבד עצים ודשא? היא התפשטה וקפצה לתוך הבריכה, קיפצה חצי שעה במים. פתאום ראתה קצין מתקרב מרחוק. היא יצאה מהמים, הספיקה להתלבש לפני שהקצין הגיע. אבל הוא לא שם אליה לב. רק גתן פקודה: "פלוגת הסחאה חטיבתית, לפני בשלשות — סדר!" וכל העצים שעמדו מסביב לבריכה התייצבו במיסדר. דרורה לוי, חיפה.

"שים אותה פה באיזה מקום..."

את זה כבר שמעת?

מיד שיד

מעשה באיש ממהר

שוני הזקן, "אל תשכח למסור דרישת שלום לאומך. מה שלומה? כבר מזמן לא ראיתיה. לא תשכח למסור דרישת שלום?"

ברח ממנו דויד. זה פשוט כואב. אולי יכנס למבוא של אחד הבתים? לא.

נכנסים ויוצאים, שיתפצצו. אלי, אלי! זה גורא. לו לפי חות כבר ירד הלילה. בחשך כה אפשר לגשת אל גורא.

אסור לחשוב על זה. עוד חשב דקות מכסיומים. אפילו פחות. הנה הנה.

"דויד!" הוא שם עצמו כלא שומע. אבל הקול, קול אשה, חזר וקרא: "דויד! מה זה? אינך שומע?" זאת תנה. ימח שמה. בכדרכה האחרת.

הוא עומד וקורא לה: "אני ממהר!" היא אומרת "רגע אחד!" היא עוברת את הרחוב אליו. אולי שתלך לכל השדים והרוחות. הוא עומד. מה יקרה קודם? האסון או ההתעלפות?

"מה יש?"

"הבט. אתה יכול להגיד לשובה שאני מחכה לה מחר אחרי הצהריים? נדברנו לשעה חמש, אבל אולי שכחה. תגיד לה?"

"כן. שלום."

"מה לך, דויד? אתה גורא חזר. קרה משהו?"

"לא. לא קרה כלום. לך לעזאזל. לא כלומר שלום."

עוד קטע של רחוב. אך, הנה כבר הבית. כהר מהר. איפה המפתח? יהיה המפתח מוכן ביד. הוי הוי, הדלת.

הוא פתח, פרץ כסערה פנימה. אולי לא פנוי? תודה לאל, פנוי!

אה! כעבור רגע כבר ישב וצחק. איזו שטות! ואני כבר הייתי מוכן לשלם לירה.

יום אחד אחרי הצהריים החל דויד מקלל את עירית תל-אביב. הוא היה ברחוב דינגון, צומת פרישמן, וראה עלמה נהמדה, והיא היתה מוכנה לשוחח אתו, והוא לא יכול לעמוד ולשוחח. הוא היה מוכרח למהר הביתה.

אביב אינה דואגת לתושבים, הוא אמר לה. "אני מוכרח למהר." אבל הטפשה לא תפסה, והתפלאה, ושאלה אותו מה שלומו ואם הוא פוגש את חיים, והוא ענה לה כי הוא מוכרח למהר. ומיהר. הוא מיהר ובלבו קילל את העירייה וגם את יוסף, שפיתה אותו לשוחח עוד כוס תה.

היולך הוא ומנסה לחשוב על דברים אחרים, למשל על חורבן בית המקדש, אבל אין הוא יכול לחשוב על חורבן בית המקדש כשעוד מעט, הנה הנה, יקרה לו חורבן. זה פשוט כואב, לך זאול. אולי פה במגרש הריק? אבל אי אפשר. הרי הכל גלוי. אולי יכנס לבית קפה ויבקש? פשוט ישאל. נדמה לו כי לפי החוק חייבים כולם להיות מצויים. אבל בטפשותו כי רבה נכנס דוקא לרחוב שאין בו בתיקפה. אל אלהים! לו יבקשו ממנו כעת אפילו לירה, היה משלם. עוד רגע ועוד רגע. הוא מחיש את צעדו. מי זה צוחק שם? נסו אתם להחיש צעד במצב כזה!

ומי תופס אותו מאחוריו? שמשוני הזקן. ימח שמו. מה הוא רוצה? ודאי ארב לו.

עמד דויד ואמר כי הוא ממהר. אבל שמשוני הזקן אמר רק רגע. הוא צריך לומר לדויד דבר חשוב. מה הדבר? חשוב לא שמע דויד. הוא חשב על משהו אחר. "ובכן," אמר שמשוני ה' זקן, "תוכל לעזור לי?" "אנסה," אמר דויד, "שלום." "רגע אחד," אמר שמשוני.

הערות שוליים

ילדים ערביים בנצרת הפגינו נגד קאסר ובעד עבד אל-נאצר...

... על כן ייקרא מעתה שם העיר בישראל נאצרת.

★ ★ ★

נהרו הכרזו כי הורו דוגלת באוטונומיה של סיבט...

...הטיבטאנים דוגלים באוטו-אמנציפציה ואילו הסינים משיבים: סתם אוטופיה.

★ ★ ★

מי אחראי לקריאת הגיוס המבוהלת?

...בוודאי איזה גייר חמושי שאיש אינו אחראי למעשיו.

★ ★ ★

נדחתה עוד הצעת אי-אמון בממשלה...

...אשרי המאמין.

חמשיריים

מסודנמית נאה וסימפוטית

עסקה כבעיה מתימטית:

הצמידה גורמים,

חילקה מספרים

וקיבלה תוצאה די פנימטית.

אמן כסינגון האבסטרקט

חיפש מודליסמית עם טאקט.

לנערה ב"רוול"

הוא הסכיר: "בלי אבל"

ומאז הם שומרים על קונטאקט.

צבי תמיר, תל-אביב

טעות לעולם צודקת

בניינו החדש של המשכית המרכזי. (הארץ)

דויד גורמן, תל-אביב
הנה מה טוב ומה נעים שבר אחים גם יחד.

שש אצבעות ידו של הילד. (הארץ)
אליק מג, גבעתיים
פעמיים אצבע משולשת.

האלמוני השתמש כל פעם במכשיר כהה. (הבוקר)

מרדכי דן, תל-אביב
שליח סגנון החושך.

יוריס יכתוב תפרט על מרד חרשה. (דיעות אחרונות)

רב ליסקובסקי, ירושלים
המנה הראשונה: רימונים חיים.

בדיקת-עיניים של משרת מצרי

למה

האמנתם לי?

★ תן עוד מכה עם הפטיש, ותפסיק לראוג כל כך לאצבעות שלי!

★ כן, המפקד, אני יודע ל- עבוד בחשמל!

★ נסה אם אתה יכול לעקם את זרועי, כשאני מכווץ את השרירים ככה. אל תפחד, זה לא יכאב לי!

★ תפארל, אתה יכול לקחת את הצינור מתי שאתה רוצה. זה לא יפריע לנו.

★ אל תהיה פחדן. בוא נשחק על שילינג נקודה. רק בתולות זקנות משחקות על גרוש נקר דה!

★ ובפעם הבאה שתבואו לי בקר אצלנו, אל תשכחו להביא את כל הילדים אתכם. אנחנו נורא אוהבים ילדים.

★ את יכולה לשאול את מנהל-העבודה שלי, אם אינך מאמין נה לי שעבדתי אתמול כל כך מאוחר בלילה!

★ נסה אותי! אני מוכן לעשות כל דבר למען יריד. אפילו לתת לך את מעילי כגשם הזה!

★ שכח שאנחנו ידידים, ואמור לי מה אתה באמת חושב על הבחורה שלי!

נחום לוי, תל-אביב